

VILNIUS

Politikos ir visuomenės gyvenimo dienraštis, leidžiamas kasdien, išskyrus dienas po švenčių.

Kaina 5 šenk. markės

Skelbimų kaina.

Pilno laikotarpio		30 mkr
Tekste	40	"
Po teksto	10	"

Rodakcijos ir Administracijos adresas: Sv. Igno gatvelė, Nr. 5.

Redakcija	aldara	2	3.
Administracija		10	2.

Trečiadienį, vasario 16 dieną
LIETUVIŲ GIMNAZIJOS
būste rengiama
VAKARAS

ŠITOKIA PROGRAMA:

- 1) „Mirga“ Pulkos istorinė 4 veiksmų drama.
- 2) Deklamacijos.
- 3) Dainos.
- 4) Orkestras.
- 5) Gimnastikos mankštymaisi.

Pradžią lygiai 6 val.

Prasidėjus vaidinimui, įėjimas salėn bus draudžiamas.

Bilietus galima pirkti trečiadienį gimnazijos būste nuo 3 val.

Erškėčių keliu.

Pirm trijų metų, 1918 m. vasario 16 d. ankštame Lietuvos Draugijos delkaro nukentėjusiems šelpti Centro Komiteto būte prie Didžiosios gatvės Lietuvos Taryba paskelbė Vilniuje pilną Lietuvos valstybės nepriklausomybę.

Keista tautai tuomet atrodė, nesuprantama, gal valkiška. Vokiečiai tebebuvo dar savo galybės žiūkure; taip bent Lietuvoje tautai didžiūnai atrodė. Jie valdė tieka Rusų valstybės ploto, sėkmingai grūmėsi Vakaruose, Vilniaus letena slėgė pasaulį. Del Lietuvos tiek jie tesisielsojo, kiek klausimui išrišti: ar ją tarp-savęs ir Rusų pasidalijus ar kad ir visą sau pasiveržus. Ir mūsų pastangas siekties nepriklausomybės rupinosi savo naudai upversti, pasauliui pasistatę esą kylančios tautos tei gynėjai, gl jos kylimą tikėdami. supančiuosią jos nepriklausomybę nušluojančiomis konvencijomis — kaip ekonomijos, susisiekimo, pinigų. Tas konvencijas jie stengėsi mums primesti dar 1917 m. vasarą keliolikai mūsų velkėjų Vilniun suvažiavus tarp savęs pasitarti, toliau rudenį susirinkusiai lietuvių konferencijai, pagalios žiemą jos išrinktajai Tarybai. Mes jutoni visą tų konvencijų pavojų Lietuvos nepriklausomybei ir neįstengdami dar griežtai pasipriešinti, stengėmės kuo toliau nustumti nuo savęs to klausimo rįšimą. Pasitarimas ir konferencija į vokiečių spirimą atsakė neaiškiai pasisakydami, gl Taryba gruodžio 11 d. (1917 m.) nesirišdama konvencijomis, atėičiai

jas paslžadėjo, jei vokiečiai vlešal pripažins Lietuvos nepriklausomybę, Bet gl vokiečiai savo žodžio nelakė, tad Taryba, kiek pasvyravus ir savyturpy pasigincijus, krito vokiečiams Lietuvos nepriklausomybės paskelbimu. Lenkai juokėsi tai išgirde, žydai piktinosi, Rusuosna pakrypę, vokiečiai siuto. Bet gl Taryba išliko, nors daugelis abejojo del jos tolesnio likimo, jos iškeltas tautos siekimo obalsis ne tuščiai skambtelėjo, tik, išeidamas iš tikrų tautos gyvybės reikalų supratimo, aidų aidas ėjo per žmones. Žmonės dar — tylėjo, kiti kraipė galvas, kiti jau giliai buvo susimastę.

Tas obalsis neveikiai tegalima buvo įvykinti. Vokiečiai siuto, varžė pynė Tarybą, neleido jai veikti, kai kas manė net ją esant visal neberelkalln-ga. Prasidėjo visokių politikos intrigių, kilo nelemtas Uracho klausimas. Roderst, visas Lietuvos klausimas ore kabas. Nežuvo Lietuva: griuvo senoji tvarka Vokietijoje, griuvo ir Uracho kombinacijos, griuvo konvencijų pavojus, net patys Vokiečiai nuo savo pretenzijų prie Lietuvos atsiskakė. 1918 metais rudenį sujudo, vokiečiais kiek apsikračiusi, Taryba, pastatė pirmąją Lietuvos ministeriją, šoko ruošti kariuomenę, tvarkyti šalies valdymą. Bolševikų įsiveržimas išstumė Lietuvos vyriausybę iš Vilniaus Kaunan, bet Lietuvos organizavimosi nesustabdė. Ji susitvarkė, pastatė kariuomenę ir po sėkmingų kovų nusikratė bolševikus. Vokiečiai irgi išėjo. Išvyti ir bermontininkai. Taip išėjo 1919 — leji metai, darbo ir pasiryžimo kupini; netruko vargo, finansinio nedatekliaus, klaidų.

Vargdama bei dirbdama Lietuva ėjo istorijos išpažinties atfikul į Steigiamąjį Seimą. Seimas pakeitė Tarybą. Dabar nebegalima sakyti apie tautos valios uzurpavimą, kaip Tarybai kad lenkų buvo prikišama: demokratinis Seimas gegužės 15 d. (1920 m.) patvirtino Lietuvos nepriklausomybę. Po dviejų mėnesių jau Rusija liepos 12 d. sutartyje gavo pripažinti Lietuvos nepriklausomybę ir atsiskakiti nuo savo prie jos pretenzijų bei pripažinti jos ploto ribas.

O čia jau prasideda atvira kova del Vilniaus, Lietuvos sostinės. Tos kovos nukrypimai ir bėgis visiems mums yra žinomi. Kitam gal jie nusivylimu bus įkvėpę, kitam gal visiškos neviltes. Bet gl atsiminę savo žėbuktingą „iš nieko“ prisikėlimą ir to prisikėlimo sąlygas bei ypatybes, drąsiai galime žiūrėti atėičiai į akis. Varguose gimusi, varguose auganti nepriklausomoji Lietuva pamažai, bet tvirtai žengia šviesesnįjį ateitin. Jos nepriklausomybė — ne tėvų ar prietelių dovanų, tik sunkaus savo darbo pra-

kalto, kruvinių aukų bei pasiryžimo vaistius. Nuo mūsų tad pridera, nuo mūsų išvermės, darbštumo, pasiunkavimmo ir taktio — jos galutinas sutvirtinimas, o tai išvaduojant Vilnių.

Valio mūsų sostinė, valio Lietuvos Vilniusi!

Valio nepriklausomoji Lietuva!

TELEGRAMOS.

Posėdis bus Paryžiuje, o ne Zenevoje.

MASKVA 13 II (O). Tautų Sąjungos Tarybos posėdis, paskirtas vasario 21 d., bus Paryžiuje.

Prancūzai kalti už nepripažinimą.

DANCIGAS 14- II (O). Maskvos radio praneša, jog Antanta, gundoma Prancūzijos, nepripažino Lietuvos de jure, kad tokiu būdu priverstus Kauno vyriausybę padaryti su Lenkais sutartį militarinę ir ekonominę.

ZENEVA 14- II (O). Tautų Sąjungos sekretariatas nuo komisijėlės, kuri nagrinėja klvirčią tarp Lenkų ir Lietuvos, gavo raštą, kuriame komisijėlė praneša, kad vasario 21 d., dalyvaujant Šveicarų vyriausybės atstovui, bus iširtas klausimas apie tarptautinės kariuomenės gubėnimą per Šveicarų teritoriją.

Vingių politika.

VARŠUVA. Ministeris Sapieha, kalbėdamasis Paryžiu su „Rzeczpospolita“ korespondentu, pasakė, jog maršalas Pilsudskis negalėjo prizadėti, kad generolas Zeligovskis atsitrauks iš Vilniaus, nes šis generolas Pilsudskiu nepriklauso, o prizadėjo tik padaryti itaką, kad generolas Zeligovskis pasiduotų Tautų Sąjungos nusprendimui.

Aple optaciją nesusitaikyta.

RYGA, 14-II. (O). Teisių komisijos posėdy buvo svarstoma optacijos klausimas pagal lenkų sumanymo. Lenkų sumanymas optacijos teisę pripažįsta visiems asmenims, kurių proseniai, ar iš tėvo ar motinos pusės, nuolatos gyveno buvusios Lenkijos žėmėje ir be jokios abejonės parodė savo priklausymą prie lenkybės. Tame klausime dar nesusitaikyta.

IŠ SVETUR.

Anglija. Mirties bausmė Aiglėje. Anglų vyriausybė, remdamasi ypatinga Airijos pakėtimu, užvirtino mirties bausmę Aigijos sukėlėjams.

Italija. Italų Lenkaičiai ir vsuomenė atnaujina prekybos su Rusais skaido labai svarbiu reikaliu. Atimtu laiku bus padaryta prekybine sutartis tarp Italų ir Rusų. Italų komunistų lenkaičiai raso, kad rusų atstovo atvykimas Italijon duoda viltes, kad Italų vyriausybė greit pripažins bolševikų valdžią.

Mirties bausmė. Karo teismas Varšuvoje pamerke mirti Vladų Pilsinskį 25 metų amžiaus, sveikatos ministerijos tarnautoją, už valstybės turto grobimą ir atkovoimą.

Baltijos valstybių sąjungos reikalavimas.

„Latvijos kareivis“ vel svarsto Baltijos pajur. valstybių Sąjungos klausimą, be kito taip sakydamas:

„Mūsų neprieimamas ir vadinama Tautų Sąjunga gali gale išgyti mūsų naudai: mes vėl emem paritkėti tiktu savo spēkom ir ilgai svarstytas Baltijos pajurto valstybių sąjungos projektas virsta reale tikrovėbe.

Ankščiau mes tikėjom, kad tie 30.000 latvių kareiviu, žuvusių del Santarvės ir dabartinio Zenevos kongreso nutarimų, diktuojančių pergalę, bus iškovoje savo tautai didžiųjų tautų dėkingumo ir palukimo... Apsirikom. Prilimama įvalrios negrų ir mulatų respublikos — Liberija, Haiti ir k. Baltijos respublikos ir Kaukazo valstybes neranda tos malonės. Kalta esanti Rusų anarkija.

O juk prilimti Suomiai, Lenkai, kurių sienos su Rusais tęstas daugiau, kaip tukstantį varstų, bet Lietuva, neturinti sienų su bolševikų teritorija, nepripažinama...

Zenevos konferencijos nutarimas spyrė grizti į senąjį Baltijos valstybių Sąjungos projektą, kurio įvykdymą trukdė Lietuvos Lenkų klvirčiai. Mes manėm, kad seksis sudaryti sąjunga iš visų 5 valstybių... įvykai parodė, kad tik pamažu, rįšant bendrų interesų jungiamas atsiklas valstybes, tai bus pasiekiamama.

Suomių susitartinimas su Estais — veik įvykęs faktas. Tarp Latvių ir Estų taip pat nėra klvičių sąjungai kurt. Su Lietuva Latviai susitarš netrukus, nes tose valstybėse niekas nemano, kad Palangos, Biržų, Mažeikių, Joniškio, ar Smėlyno priklausomybė galėtų iškelti rimtą ginčą ar ginkluotą

susirėmimą tarp tautų, kurias jungia giminybės ryšiai. Ir Lietuva, nesanti reikalo orientuotis į rytus ar vakarus, ims laikytis lietuviškos orientuotės, nes Baltijos Sąjungoj kiekvieno nario reikalai atitinka kitų narių reikalams.

Tikimas ir Lenkai neatsilik, atminę suvo seną riteringą obalsį—ant viribus unitis—ir Vilniaus klausimas nebus plyšiu tarp kitų Baltijos valstybių ir Lenkų.

Turėdami du priešus kaimynuos, jų reikalas yra turėti flanguose draugus... o Lietuva nuo Vilniaus neatsisakys ir jį praradusi taps amžinu priešu

Mes del gerų santykių paaukavom estam Valką. Lenkai be didelios širdgėlos galėtų atsisakyti nuo Vilniaus ir tuo pasiekti sau gerų santykių su Lietuva, su kuria taip ilgai dalinosi džiaugsmu ir vargu... jei ginčais vien rupinsimės, vėl liksim Kauno, Vitebsko ar Lomžos gubernijų įnamiais.

...Baltijos valstybių sąjunga, kurios projektas išsivystė Latvijoje, ir ne mūsų kaltė, kad jis nerealizuotas,— turi būti išvestas... šio pasaulio galinėjai skaitos tik su jėga. Kursim naują sąjungą tą jėgą ir tada su visais savo draugais ir priešais kalbėsime, kaip lygus su lygiais“.

Iš Vilniaus lenkų laikraščių.

Vilniaus dienraštis „Gaz. Wil.“ Nr 35 įdėta keletas laiškų iš Švenčionių apskrįčio sodžių ir valsčių. Tie laišku turi išrodyti, kad gyventojai norį priklaustyti prie Lenkijos. Štai 5 rajono 16 viršaičių ir seniūnų, suvažiavusių Pabradės miestelin, „kaipo gyventojų atstovai, reiškia savo valdinybą (=poddanstwo) laikinajai valdymo komisijai, kaip laikinajai vyriausybei“, o laiške į „pirmąjį Lenkijos maršalą Juozapą Pilsudskį“, sodžiaus galiūnai rašo, kad „gyventojai nori gyventi vien tik Tavo Tėviškoje globoje“. Kitame laiške iš sodžiaus Zacišek to paties apskrįčio 21 paširašiusis asmuo, vardu 45 buvusių susirinkime, prašo Pilsudskio, kad mūsų žemė priklausytų prie Lenkijos, nes ji yra mūsų motina“.

Trečias laiškas — iš Klašunų sodžiaus. Jis rašytas ir Želigovskiui ir Pilsudskiiui. Jame vardu 200 asmenų, kuriuos mitingą sukviētė „Straž Kresowa“, dėkojama už išgelbėjimą nuo priešininkų ir prašoma juos kuo greičiausiai prie Lenkijos prijungti. Tik viename laiške, butent iš Pabradės miestelio, kur trimis dienomis ankščiau minimieji viršaičiai ir seniūnai posėdžiavo, parašytas tradicinis skaičius 2000 asmenų, kurios sukviētė taip pat „Straž Kresowa“, o jų vardu pasirašę 29 asmens. Žinoma, kad šie visi laiškuai visuomenės nuomonės nenustatys ir į krašto likimo nulėmimą jokios įtakos neturės. Jie bent parodo, kad lenkai „kresovcai“ nenuilstamai „veikia“. Gaila tik, kad pasirašiusieji Barzdo, Balun, Vilkoje, Žurkevič ir kiti, kurių rodo pavardės, jog jie su lenkybe neturėtų turėti nieko bendra, duoda taip save kvailinti. Juk jeigu caro laikais jau buvo vengiama valdinybės jausmų ir noro būti vieno asmens globoje, tai mūsų demokratiškiems laikams tai visai jau nepritinka. Jie žemina ir reiškėjus ir priėmėjus. Reiktų auklėti pilietinius respublikaninius jausmus ir norus, o ne grįžti absoliutizmo laikuosna.

„Gaz. Kraj.“ Nr 35 rašo, kad lietuvių delegacija, važinėdama Lenkijon, įteikė Lietuvos vyriausybės vardu prof. Krzywickiui padėkos raštą už jo dar-

bus — Lietuvos archeologijos tirinėjimus. Podraug toji pat delegacija prof. Krzywickiui pasiūlė archeologijos profesoriaus vietą Aukštuosiuose kursuose Kaune. Bet prof. Krzywickis pasiūlymo nepriėmęs. Taip pat prof. Bauduin de Courtenay gavęs užkvietimą užimti tuose pačiuose kursuose palyginimo kalbų mokslo vietą. Tikro atsakymo jisai dar nedavęs. Matyt, Lietuvos vyriausybė labai rūpinasi ir aukštojo mokslo skleidimu, nes kreipiasi net į priešingą Lietuvai valstybę, profesorių ieškodama. Ir nenuostabu. Lietuva daug davė Lenkams poetų, rašytojų, mokslininkų, karžygių. Lenkai tuo atžvilgiu labai Lietuviams yr skolingi. Metas jau jiems susiprasti — ir skolas bent pradėti mokėti. Mes nemanome, kad jie sektų bolševikų pavyzdį, kad norėtų skolas anuliuoti.

ŽINIOS IŠ LIETUVOS.

Vilnius.

× Pranešama iš tikrų šaltinių, kad taikos derybos Rygoje tarp lenkų ir bolševikų eina labai-labai sunkiai. Politikos veikėjų tarpe manoma, kad derybos gali būti pertrauktos, jeigu nepasiseks rasti išeitį.

(„Wilenskij Kurjer“).

× Maitinimo dalykai. Šiomis dienomis atvežta Vilniun 4 vagonai cukraus, svorio 3299 pūdai, druskos juodos nemaltos 2726 pūdai, druskos baltos 1809 pūdai, silkių iš Norvegijos 349 bačkos. Vežama Vilniun dar 20 vagonų pirmosios rūšies druskos. Kaina: atseina su atgabenimu 4,3 mk. svaras, kooperatyvai gi pardavinės po 5 mrk. už svarą.

× Cukrus ir miltai. Sulig aukštesnės vyriausybės noro maitinimo departamentas skiriamą padalijimui tarp Vilniaus gyventojų cukrų įteikė magistratui, kuris išdalys jį pagal kortelių po 1 svarą asmeniui po 50 mrk. už svarą. Ruginiai miltai po sumalimo taip pat bus magistrato išdalyti pagal kortelių.

× Ir Vilniaus ministriai traukiasi. „Gaz. Kr.“ praneša, jog Laikinosios Valdymo Komisijos narys, žemės dirbimo departamento direktorius p-tis Liudkevičius ir kontrolerius Chominskis padavę prašymą, apie atstatydinimą jų nuo vietos.

× Tautų Sąjungos Komisija renigia Šeptyckio kareivines Vilniuje, kad pašalpinus jose tarptautinės kariuomenės būrius

× Užminę mįslę. Vilniaus laikraštis „Vilenskoje Slovo“ kronikoje įdėta šitokia žinutė: „Tarp politikos veikėjų kilo sumanymas sušaukti valstybės pasitarimą visuomenės įstaigų atstovų ir žymių valstybės veikėjų. Tikslas ir sumanyto pasitarimo uždaviniai tuo tarpu nesužinota“. — Ku tasai pasitarymas manoma šaukti, kokios valstybės veikėjai čia dalyvaus ir apie kokios valstybės reikalus jie tarsis — dienraštis neparašyta. Įspėk, jei gudrus.

× Pasai Latvijon. Nuo vasario 6 d. Lenkijos atstovo Biuras pradėjo da-

vinėti užsienio pasus Latvijon šitokiomis sąlygomis:

1) Prašymai apie užsienio pasus Latvijon reikia paduoti į administratyvines Vidurinės Lietuvos įstaigas su žyniu mokesniu, sulig veikiamųjų Vidurinėj Lietuvoj įstatų, ir su gauta iš Vidaus reikalų departamento nuomone, siunčiami Vilniun Lenkijos Delegatui.

2) Prie prašymo privalo būti pridėta 2 fotografijos, asmens dokumentai, o taip pat 510 mrk. (500 mrk užmokesnis už pasą ir 10 mar. už pasinę knygelę).

3) Pasai po jų parašymo siunčiami Vidaus reikalų departamentan.

Pasai bus duodami ir Lenkijos piliečiams ir Vidurinės Lietuvos gyventojams.

× Lenkų kursai suaugusiems. Sekmadienį vasario 13 d. buvo iškilmingas kursų atidarymas. Susirinko apie 200 žmonių. Kun. Olšanskis prakalboje paaiškino, kad jam gyvenime tenka organizuoti ir juos atidengti jau septinti tokie kursai. Kareivijos Vyskupas—Bandurskis pasakė įdomią prakalbą apie naudą, kurią darbininkams duoda pasauliniai mokslai: aritmetika, fizika, chemija ir kiti. Neužmiršo paminėti lenkų kalbos ir istorijos; tikybos neminėjo. Prakalbą pradėjo ir užbaigė žodžiais: „liaudies apšvieta padarys stebuklus“. Jo prakalboje nebuvo dievotumo ir nuolatinio minėjimo Dievo vardo, kaip paskiau kalbėjusio prof. Masoniuso: nekalbėti apie save ir savo nuveiktuosius darbus, kas nuolatos pastebama kun. Olšanskio kalbose; nebuvo pataikavimo lenkų endekų jausmams; nebuvo pataikavimo miniai — demagogijos. Priešingai, išrodinėdamas mokslo reikalingumą ir jo naudą, jis nupiešė lenko darbininko tipą visai nepagirtinomis žymėmis. Darbininkas yra tamsus, nesumanus, nemokąs palengvinti sau darbą, nelinkęs prie išradimų. Pageidaujamas yr lenkų darbininkas ir Vokietijoje, Prancūzijoje, bet tik dėliai jo fizinės jėgos. Girdėdami tokią neprielankią apie save nuomonę susirinkusieji ėmė raukytis ir šnairuoti. Vyskupo prakalba buvo trumpa, gili ir nuosekli. Dar ilgai ir nuobodžiai kalbėjo apie mokslo naudą prof. Masonius, apie visą tvarką kun. Olšanskis. Be to dar išklaudyta pasveikinimo nuo Lenkų mokyklų Motinos, kurį pasakė tos organizacijos atstovė. Tuo ir pasibaigė visa iškilmė: nebuvo nė giesmių, nė dainų, nė papuošimo. Sienas puošė tik trys—keturi abecėlės lapai ir Slovackio paveikslas. Kursų atidengimo iškilmė buvo neiškilinga. Kad ne vyskupo prakalba, tai per iškilmę nieko nebuvo.

× Kaunas. Žydų Tautos Tarybos ūkio skyrius šaukia žydų ūkininkų ir daržininkų susivažiavimą vasario 21 d.

Dienotvarkė numatoma sekanti:

1) Įžanginės kalbos — Ž. T. Tar. prezidento dr. Rozenbaumo, Ž. R. ministerio dr. Soloveičiko ir Seimo narių dr. Rachmilevičiaus ir adv. Finkelšteino.

2) Pranešimas apie ūkininkų ir daržininkų padėtį Lietuvoje—ūkio skyriaus viršininkas agr. Lešeš.

3) Atvykusių pranešimai.

4) Žydų ūkininkų Lietuvoje Sąjunga—vice-pirmininkas A. Finkelšteinas.

5) „Hachaluc“ (taip vadinasi pionierių ūkio srityj organizacija, kuri ruošiasi emigruoti į Palestiną) ir žydų darbininkai — kultūros skyriaus viršininkas prie žydų R. Ministerijos dr. Švabe.

6) Apie žemės ūkio kreditą — sekretorius tautos bankų skyriaus prie Ž. T. Tarybos A. Akselrodas.

7) Naujos augmenų kultūros—sodininkystė ir daržininkystė—agr.-inžin. Lešeš.

× Asmens, turintieji artimus santykius su užsienio dalykų ministerija, pasakoja apie šitokį keistą atsitikimą. Tą dieną, kai buvo gauta žinia apie pripažinimą Latvijos ir Estijos de jure, į vice-ministerį p-tį Klimą kreipėsi tūlas prancūzų apiceris iš vietinės misijos ir pranešė, kad gauta telegrama apie pripažinimą visų Priealt-jūrio valstybių tame skaičiuje ir Lietuvos. Tik ką gautomi žinomis galutinai išaiškinta šita istorija. Gauta iš Paryžiaus telegramos apie tai, kad Anglija, Italija ir kitų valstybių atstovai, dalyvaujantieji Pirmininkų konferencijoje išsireiškė už Lietuvos pripažinimą de jure. Tiktai Brianui sumanius tapo Lietuvos pripažinimas sustabdytas.

Lietuvos pinigų kursas

sausio 21 d.

		auks.
Naujorke	1 doleris	60,43
Londonė	1 sv. sterl.	232,25
Amsterdamė	1 guldenas	20,12
Kopenhagoje	1 krona pinigais	11,56
Stokholme	1 " "	13,21
Paryžiuje	1 frankas	4,31
Ciuriche	1 " "	9,74
Ryme	1 lyra	2,24
Elsinkuose	1 markė	2,03
Varšuvoje	1 markė	0,06

Latvių pinigų kursas

RYGA, 9—II (Elta). „Leta“ praneša vasario 8 d. šiuos Rygos biržos kursus:

	latvių rublij
svaras sterlingų	780,—
doleris	195,—
prancūzų frankas	14,—
švedų krona	45,—
danų " "	39,50
osto-rublis	6,40
vokiečių markė	3,25
suomių " "	6,50
estų " "	0,50
lenkų " "	0,23

L. M. Dr. išleista

naujas vadovėlis:

M. Šikšnio Geometrijos III d. Stereometrija. 127 pusl. 156 brėžiniai 21 auks.

Sekmadienį, 1921 metų vasario 20 d. LIETUVIŲ KLUBO BŪSTE Domininkonų g. vė Nr. 12

5 valandą pavakare, nepaisant atvykusių narių skaičiaus, bus visuotinasai kooperatyvo - - - „LAIMĖS“ narių susirinkimas.

DIENOTVARKĖ: 1) Apskaita apie kooperatyvo veikimą. 2) Revizinės Komisijos nutarimas. 3) Kasos stovis. 4) Šamata 1921 metams. 5) Pelnas ir nuostoliai. 6) Padidinimas įnašų. 7) Rinkimai Valdybos ir Revizinės Komisijos papildymui. 8) Atlyginimas Valdybai. 9) Klausimas apie lietuvių kooperatyvų sujungimą. 10) Narių sumanymai.